

Prima Octobris, quæ incidit in Kalendas illius mensis, vel proxime sequitur.

In festo solemnissimum Sanctissimi Rosarii beate Marie Virginis.

Duplex.

AD VESPERAS.

Antiphona. Dum esset Rex, cum reliquis Antiphonis & Psalmis, ut in officio parvo B. Mariæ, clivj. Caputulum. **A** b initio. **Hymnus.** Ave maris stella, clv. **V.** Dignare me laudare te, Virgo sacrata. **R.** Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove debiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto semine sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam solemnitatem.

Oratio.

Deus, cuius Unigenitus, per Viram, Mortem, & Resurrectionem suam, nobis salutis æternæ præmia comparavit: concede quaesumus, ut hæc Mysteria sanctissimo beate Mariæ Virginis Rosario recolentes, & imitemur quod continent; & quod promittunt assequamur. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum,

qui tecum vivit & regnat in unitate.

Et fit Commemoratio Dominica occurrentis.

Ad Matutinum, Invitator. Sancta Maria Dei genitrix virgo, Intercede pro nobis. **Psalmus.** Venite exultemus. **Hymnus.** Quem terra.

Antiphona & Psalmi Nocturnorum, ut in officio parvo B. Mariæ, clivj.

In primo Nocturno.

V. Spécie tua, & pulchritudine tua. **R.** Intende, & prospere procede, & regna.

Lectiões & Responsoria ut in festo B. V. Mariæ de Mercede, die 24. Septembris, 409.

In secundo Nocturno.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. **R.** Deus in medio ejus, non commovebitur.

Lectio iv.

Cum Albigensium hæresis per Tolosianam regionem impie grassaretur, atque altius in dies radices ægeret, sanctus Dominicus, qui nuper Prædicatorem Ordinis fundamenta jecerat, ad eam convellendam totus incubuit. Id ut præstaret validius, auxilium beate Virginis, cuius dignitas illis erroribus impudentissime impetebatur, cuique datum est cunctas hæ-

hæreses interimere in universo mundo, enixis precibus imploravit: à qua (ut memoriam præditum est) cum mōnitus esset, ut Rosarium populis prædicaret, velut singulare adversus hæreses, ac vitia, præsidium; mirum est, quanto mentis fervore, & quam felici successu injunctum sibi munus sit exequit. Est autem Rosarium certa precandi formula, qua quindecim Angelicæ Salutationum decades, oratione Dominica interjecta, distinguimus, & ad eam singulas totidem nostræ reparatiōnis Mysteria pia meditatiōne recolimus. Ex eo ergo tempore plus hic orandi modus mirabiliter per sanctum Dominicum promulgati, augeique coepit: quem eiusdem Institutorem, & Auctoremque fuisse Summi Pontifices, Apostolicis litteris, passim affirmarunt.

R. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, & sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa. **V.** Dedi suavitatem odoris. **V.** Et sicut cinnamomum & balsamum aromatizans, Dedi.

Lectio v.

Innumerabiles porro fructus ex hac tam salutari institutione in Christianam Rempubliam dimanarunt: inter quos Victoria illa me-

rito numeratur, quam sanctissimus Pontifex Pius Quintus, & ab eo inflammati Christiani Principes, apud Echinadas Insulas de Turcæum tyranno potentissimo reportarunt. Nam cum illa ipsa die ea Victoria illata sit, qua die sanctissimi Rosarii Sodalitates per universum orbem consuetas supplicationes peragerent, statutæque preces de more fuerent; iis precibus haud immerito refertur accepta. Quod quidem, cum etiam Gregorius Tertiusdecimus testatus esset, ut pro tam singulari beneficio beate Virginis sub appellatione Rosarii perennes gratiæ ubique terrarum haberentur: in Ecclesiis omnibus, in quibus Altare Rosarii foret, prima quoque Octobris Dominica officium rite duplici majori perpetuo celebrandum indixit: alijque Pontifices Rosarium recitantibus, ejusdemque Rosarii Sodalitatibus Indulgentias penè innumeras concessere.

R. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, & formosa tamquam Jerusalem? **V.** Viderunt eam Filie Sion, & beatam dixerunt, & reginæ laudaverunt eam. **V.** Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia convallium. Viderunt.

Nuper verò Clemens Undecimus animo reputans insinè pariter Victòriam anno millesimo septingentesimo decimo sexto in Hungaria Regno à Carolo Sexto, in Imperatorem Romanorum electo, de inimicis Turcùm copis relata, eo die contigisse, quo Festum Dedicatònis sancte Mariæ ad Nives celebraretur, atque eodem femè tempore, quo sanctissimi Rosarii Confratres publicam solemnemque supplicatònem in Alma Urbe ingenti pòpuli concursu, magna religione peragentes, servidas ad Deum preces pro Turcùm depressione funderent, ac potèntem opem Deiparæ Virginis in auxilium Christianòrum humiliter implorarent: eam ob rem, Victòriam illam, necnon liberatam paulò post eorundem Turcùm obsidione Corcyrensem insulam, ejusdem beate Virginis patrocinio pie censuit adscribendam. Quamòbrem, ut hujus quoque tam insignis benefici perennis semper & memoria extaret & gratia, sanctissimi Rosarii Festum eadem die, eodemque ritu celebrandum ad Ecclesiam universam extendit. Hæc autem omnia Benedictus Decimus tertius in Breviario Romano

novissimè apponi jussit. Sanctissimam ergo Dei Genitricem cultu hoc eidem gratissimo jùgiter veneremur: ut quæ toties Christi fidelibus, Rosarii precibus exorata, terrenos hostes profligare dedit, ac perdere, infernos pariter superare concedat. * Ornata in montibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filia Sion, beatissimam prædicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum. * Asticit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et. Gloria Patri. Unguentum.

In tertio Nocturno.

* Elegit eam Deus, & præelegit eam. * In tabernaculo suo habitare facit eam.

Homilia venerabilis Beate

Presbyteri in Evangelium,

loquentis Jesu ad turbas,

cum &c. ut in festo B. V. Mariæ de Mercèdie die xxiv.

Septembris. 412.

Nona Lectio dicitur de Homilia Dominice occurrentis.

Ad Laudes & per Horas,

Antiphonæ, Psalmi, Capitulum & Hymnus ut in

Officio beate Mariæ Virginis in Sabbato. cxlix.

* Diffusa est gratia in labiis tuis. * Propterea benedixit te Deus in ætèrnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beata es Maria, quæ credi-

dis-

disti: perficièntur in te, quæ dicta sunt tibi à Dòmino, ut alleluia.

Oratio.

Deus cujus Unigenitus per Vitam, Mortem, & Resurrectiònem suam, nobis salutis æternæ præmia comparavit: concede quaesumus, ut hæc Mystèria sanctissimo beate Mariæ Virginis Rosario recolentes, & imitemur quod continent, & quod promittunt assequamur. Per eundem Dòminum nostrum.

Et fit Commemoratio Dominice occurrentis.

In secundis Vesperis omnia hæc in primis. 436.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beatam me dicent omnes generationes: quia ancillam humilem respexit Deus.

Et fit Commemoratio Dominice occurrentis.

DIE I. OCTOBIS.

Sancti Remigii Episcopi & Confessoris.

Antiphona. Sacerdos & Pontifex, & virtutum optifex, pastor bone in pòpulo, ora pro nobis Dòminum.

* Amavit eum Dòminus, & ornavit eum. * Scola gloriæ induit eum.

Oratio.

Da quaesumus omnipotens Deus: ut beati Remigii Confessoris tui atque Pontificis veneranda so-

lèmnitas, & devotiònem nobis augeat, & salutem. Per Dòm num nostrum.

Lectio iii.

Remigius, Episcopus Rhemènsis, floruit Clodoveo rege Francòrum, quem etiam baptizavit, & primus omnium doctrina & miraculis Francos ad Christi Dòmini fidem perduxit. Ejus oratiòne mòrtua puella revixit. Multos interpretatus est divinæ Scripturæ libros. Amplius septuaginta annos summa cum laude Rhemensem Ecclesiam administravit. Cujus vita & mortis sanctitatem multæ, quæ consecuta sunt, miracula comprobant.

Te Deum laudamus. 17.

DIE II. OCTOBIS.

In festo SS. Angelòrum Custòdum.

Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona.

Angelis suis Deus mandavit,

eum reliquis de Laud. 445.

Psalmus. Dixit Dòminus,

cum reliq. de Dominica. 131.

& loco ultimi, Psalm. Laudate Dòminum omnes Genes. 137.

Capitulum. Exodi 23. d

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, & custòdiat in

via, & introducat in locum quem paravi. Observa eum,

& audi vocem ejus.

T 4 Hym-

Custodes hominum psallimus Angelos, Naturæ fragili quos Pater addidit Celestis cõmites, insidiãntibus

Ne succumberet hostibus.

Nam quod corruerit proditor angelus,

Concessis merito pulsus honoribus,

Ardens invidia, pellere nititur

Quos celo Deus advocat.

Huc custos igitur pervigil advola,

Avertens patria de tibi credita

Tam morbos animi, quam requiescere

Quidquid non sinit incolas.

Sanctæ sit Triadi laus pia jûgiter,

Cujus perpetuo nûmine machina

Triplex hæc regitur, cujus in omnia

Regnat glória sæcula. Amen.

¶ In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

¶ Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Ad Magabæar. Antiphona.

Omnes sunt administratores spiritus, in ministerium missi propter eos, qui hereditatem capiunt salutis.

Deus, qui ineffabili providentia sanctos Angelos tuos ad nostram custodiãdam mittere dignaris: largire supplicibus tuis, & eorum semper protectione defendi, & æterna societate gaudere. Per Dõminum nostrum Jesum Christum.

Ad Matutinum, Invitator.

Regem Angelorum Dõminum, Venite adoremus.

Psalm. Venite, exultemus. 2. Hymn. Custodes hominum, ut supra in Vesperis.

In primo Nocturno, Antiphona.

Dõminus Deus celi & terre ipse mittit Angelum suum coram te. Psalmus. Dõmine Dõminus noster. 420. Antiphona.

Deus meus misit Angelum suum, & conclusit ora leonum, & non nocuerunt mihi. Psalm. In Dõmino confido. 420. Antiphona.

Bene ambulætis, & Dõminus sit in itinere vestro: & Angelus ejus comiteretur vobiscum. Psalmus. Dõmine, quis habitabit, 471. ¶ Stetit Angelus iuxta aram templi. ¶ Habens thuribulum aureum in manu sua.

¶ Lectiões primi Nocturni, quæ sequuntur, omituntur eo anno, quo in præcedentibus diebus non potest legi initium libri Esther, quod ideo legi debet in hoc festo.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 23.

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, & custodiãt in via, & introducat in locum quem paravi. Observa eum, & audi vocem ejus, nec contemnãdum putes: quia non dimittet cum peccaveris, & est nomen meum in illo. Quod si audieris vocem ejus, & feceris omnia quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis, & affligam affligentes te. Præcedetque te Angelus meus.

¶ Angelis suis Deus mandavit de te, ut custodiãnt te in omnibus viis tuis.

¶ In manibus portabunt te, ne umquam offendas ad lapidem pedem tuum. ¶ Milia millium ministrabant ei, & decies millies centena millia assistebant ei. In manibus.

Ex Zacharia Propheta.

Lectio ij. Cap. 1.

Actum est verbum Dõmini ad Zachariam, filium Barachia filii Addo, Prophetaam dicens: Vidi per noctem, & ecce vir ascendens super equum rufum, & ipse stabat inter myrteta, quæ erant in profundo: & post eum equi rufi, varii, & albi. Et dixi, Quid sunt isti, Dõmine mi? & dixit ad me Angelus, qui loquebatur in me: Ego ostendam tibi quid

sint hæc. Et respondit vir, qui stabat inter myrteta, & dixit: Isci sunt, quos misit Dõminus ut perambularent terram. Et responderunt Angelus Dõmini, qui stabat inter myrteta, & dixerunt: Perambulavimus terram, & ecce omnis terra habitatur, & quiescit.

¶ Respondit Angelus Dõmini, & dixit: Dõminus exercituum, Usquequã tu non misereris Jerusalem, & urbem Judæ, quibus iratus es? ¶ Iste enim septuagèsimus annus est. Usquequã.

Lectio iij. Cap. 2.

Et levavi oculos meos, & vidi: & ecce vir, & in manu ejus funiculus mensuræ. Et dixi: Quod tu vadis? Et dixit ad me: Ut metiar Jerusalem, & videam, quanta sit latitudo ejus, & quanta longitudo ejus. Et ecce Angelus, qui loquebatur in me, egrediebatur, & Angelus alius egrediebatur in occursum ejus. Et dixit ad eum: Curre, loquere ad puerum istum, dicens: Absque muro multitudine hominum, & instrumentorum in medio ejus. Et ego ero ei, & in medio ejus.

¶ In conspectu Gentium nolite timere: vos enim in cordibus vestris adorãte, & timete Dõminum: ¶ Angelus

T; lus

lus enim ejus vobiscum est.
 ¶ Stetit Angelus juxta
 aram templi, habens thuri-
 bulum aureum in manu sua.
 Angelus. Gloria Patri. An-
 gelus.

In secundo Nocturno, *Añā.*
 Cūm essem vobiscum, per
 voluntatem Dei eram: ipsum
 benedicite, & canāte ei.
Psalmus. Celi errārant. 423.
Antiphona. Tollens se An-
 gelus Dōmini, qui precedē-
 bat castra Israhel, abiit post
 eos. **Psalmus.** Dōmini est
 terra. 423. *Añā.* Immittet
 Angelus Dōmini in circuitū
 timētium eum, & eripiet
 eos. **Psalmus.** Benedicam
 Dōminum in omni tempore.
 424. ¶ Ascendit fumus
 aromatum in conspectū Dō-
 mini. x. De manu Angeli.
 Sermo sancti Bernardi
 Abbatis.

In *Psalmum, Qui habitat.*

Lectio iv.

Angelis suis mandavit
 de te. Mira dignatio,
 & vere magna dilēc-
 tio charitatis. Quis enim?
 quibus de quo? quid man-
 davit? studiosē considerē-
 mus, fratres: diligēter com-
 mendemus memoriē hoc
 tam grande mandarum. Quis
 enim mandavit? cuius sunt
 Angeli, cuius mandatīs ob-
 temperant? cuius obediunt
 voluntati? Nempe Angelis
 suis mandavit de te, ut cus-
 todiant te in omnibus viis

Festa Octobris.

tuis. Nec cunctantur, quin
 etiam in manibus tollant te.
 Summa ergo Majestas man-
 davit Angelis, & Angelis
 suis mandavit. Illis utique
 sublimibus, tam beatis,
 quam proximis sibi coherēti-
 bus, & vere domesticis
 mandavit de te. Tu quis es?
 Quod est homo, quod me-
 mor es ejus? aut filius hō-
 minis, quoniam repuras eum?
 Quasi verō non sit homo
 putredo, & filius hōminis
 vermis. Sed quid putas man-
 davit de te? ut custodiant
 te.

x. Vivit ipse Dōminus,
 x. Quoniam custodivit me
 Angelus ejus, & hinc eun-
 tem; & ibi commemorantem,
 & inde huc revertentem.
 ¶ Et non permisit me Dō-
 minus ancillam suam coin-
 quinari. Quoniam.

Lectio v.

Quantam tibi debet hoc
 verbum inferre reveren-
 tiam, asserre devotiō-
 nem, conferre fiduciam!
 Reverentiam pro presentia,
 devotiōnem pro benevolen-
 tia, fiduciam pro custodia.
 Cautē ambula, ut videlicet
 cui adsunt Angeli, sicut eis
 mandarum est in omnibus
 viis tuis. In quovis diversō-
 rio, in quovis angulo, An-
 gelo tuo reverentiam habe.
 Tu ne audeas illo presen-
 te, quod vidente me non
 auderes. An presentem esse di-

Festa Octobris.

dūbitas, quem non vides?
 Quid si audires? quid si tan-
 geres? quid si olfaceres? Vi-
 de, quia non solo visu re-
 rum presentia comprobetur.
 x. Angelus Dōmini descen-
 dit cum Azaria & sociis ejus
 in fornacem; & excussit
 flammam ignis de fornace.
 * Et non tetigit eos omnino
 ignis, neque contristavit.
 x. Benedictus Deus eorum,
 qui misit Angelum suum, &
 eruit servos suos qui credi-
 derunt in eum. Et non.

Lectio vi.

In ipso itaque, fratres af-
 fectuose diligāmus Ange-
 los ejus, tamquam futuros
 aliquando coheredes nos-
 tros, interim verō actōres
 & tutōres a Patre positos, &
 prapōsitos nobis. Quid sub
 tantis custodibus timeamus?
 Nec superari, nec seduci,
 minus autem sedicere pos-
 sunt, qui custodiunt nos in
 omnibus viis nostris; fideles
 sunt, prudentes sunt, poten-
 tes sunt; quid trepidamus?
 Tantum sequāmur eos, ad-
 herēamus eis, & in protec-
 tiōne Dei celi commore-
 mur. Quoties ergo gravissi-
 ma cernitur urgere tenta-
 tio, & tribulatio vehemens
 imminere, invoca custodem
 tuum, ductōrem tuum, ad-
 jutōrem tuum in opportu-
 nitatibus, in tribulatiōne:
 inclāma eum, & dic: Dō-
 mine salva nos, perimus.

* In omni tribulatiōne eō-
 rum non est tribulatus: Et
 Angelus faciei ejus salvavit
 eos. ¶ In dilectiōne sua, &
 indulgentia sua ipse redēmit
 eos, & portavit eos, & ele-
 vavit eos cunctis debus se-
 culi. Et. Gloria Patri. Er-
 go. In tertio Nocturno, *Añā.*

Misit Dōminus Angelum
 suum, qui percussit omnem
 virum robustum, & bellatō-
 rem, & principem exerci-
 tus regis Assyriorum. **Psal-
 mus.** Cantate Dōmino cān-
 ticum novum: * canāte Dō-
 mino 427.

Antiph. Ado-
 rate Dōminum omnes An-
 geli ejus, audivit, & latēta
 est Sion. **Psalmus.** Dōmi-
 nus regnāvit, exultet. 427.
Antiph. Benedicite Dōmino
 omnes Angeli ejus, poten-
 tes virtute, facientes ver-
 bum illius, ad audiendū
 vocem sermōnum ejus. **Psal-
 mus.** Benedic anima mea
 Dōmino: * & omnia, que
 intra me sunt. 428. ¶ In
 conspectu Angelorum psal-
 lam tibi Deus meus. ¶ Ado-
 rabo ad templum sanctum
 tuum, & confitebor nomi-
 ni tuo.

**Lectio sancti Evangelii se-
 cundū Mattheum.**

Lectio vii. Cap. 18.

In illo tempore: Accessē-
 runt discipuli ad Jesum,
 dicentes: Quis putas, major
 est in regno celorum? Et
 reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi.
Comment. in Matth. can. 18.
post initium.

Non nisi reuersos in naturam puerorum intrare regnum caelorum Dominus docet, id est, per simplicitatem puerilem vitia corporum nostrorum animaque reuocanda. Pueros autem credentes omnes per audientem fidem nuncupauit. Hi enim patrem sequuntur, matrem amant, proximo velle malum nesciunt, curam opum negligunt: non insolescunt, non oderunt, non mentiuntur, dictis credunt, & quod audiunt, verum habent. Reuerendum igitur est ad simplicitatem infantium, quia in ea collocati, speciem humilitatis Domini circumferemus.

✠ Machabeus, & qui cum eo erant, cognouerunt expugnari praxidia: ✠ Cum fletu & lacrymis rogabant Dominum, & omnis turba simul, ut bonum Angelum mitteret ad salutem Israel.

✠ Cum pariter prompto animo procederent Ierosolymis, apparuit praecedens eos eques in veste candida. Cum fletu. **Benedict.** Quorum festum colimus.

Lectio viij.

Vae huic mundo ab scandalis. Humilitas passionis scandalum mundo est. In hoc enim maxime ignoran-

Festa Octobris.

tia detinetur humana, quod sub deformitate crucis, aeterna gloriae Dominum noluit accipere. Et quid mundo tam periculostum, quam non recepisse Christum? Ideo verum necesse esse, ait, venire scandala: quia ad sacramentum reddenda nobis aternitatis, omnis in eo passionis humilitas esset explenda.

✠ Tu Domine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechia rege Iuda, & interfecisti de castris Sennacherib centum octoginta quinque milia: ✠ Et nunc Dominator caelorum mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timore & tremore magnitudinis brachii tui. ✠ Ut metuant qui cum blasphemia veniunt aduersus sanctum populum tuum. Et nunc. **Gloria Patri.** Et nunc.

Lectio ix.

Videte ne contemnatis unum de pusillis istis, qui credunt in me. Aptissimum vinculum mutui amoris imposuit, ad eos praecipue, qui vere in Domino credidissent. Pusillorum enim Angeli quotidie Deum vident: quia Filius hominis venit salvare, quae perita sunt: Ergo & Filius hominis saluat, & Deum Angeli vident, & Angeli pusillorum praesent fidelium orationibus. Praesent Angelos absoluta auctoritas est. Saluatorum

rum

Festa Octobris.

rum igitur per Christum orationes Angeli quotidie Deo offerunt. Ergo periculosus ille contemnitur, cuius desideria ac postulationes ad aeternum & invisibilem Deum ambizioso Angelorum famulatu ac ministerio peruehantur. **Te Deum laudamus. 17.**

AD LAUDES,

& per Horas, **Antiphona**

Angelis suis Deus mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Psalmus. Dominus regnavit, cum reliquis. 18. **Ant.**

Laudemus Dominum, quem laudant Angeli, quem Cherubim & Seraphim, Sanctus, sanctus, sanctus, proclamant. **Ant.** Angeli eorum semper vident faciem Patris mei, qui est in caelis.

Antiph. Benedictus Deus, qui misit Angelum suum, & eruit servos suos, qui crederent in eum. **Antiphona.** Laudate Deum omnes Angeli eius, laudate eum omnes virtutes eius.

Capitulum. Exod. 21. d Cecce ego mittam Angelum meum, qui praecedat te, & custodiat in via, & introducat in locum, quem paravi. Observa eum, & audi vocem eius.

Hymnus.

Æterne Receptor siderum,
 Qui, quidquid est, potentia
 Magna creasti, nec regis

Minore providentia:

Ad deo supplicantium
 Tibi reorum coetus;
 Lucis sub crepusculum
 Lucem novam da mentibus.
Tuisque nobis Angelus,
 Electus ad custodiam,
 Hic adsit, a contagio
 Ut criminum nos protegat.
Nobis draconis inuili
 Versutias exterminet;
 Ne rete fraudulentiae
 Incauta nequitia peccatorum
 Metum repellat hostium
 Nostris procul de sinibus
 Pacem prociuret civium,
 Fugetque pestilentiam.
Deo Patri sis gloria,
 Qui, quos redemit Filius,
 Et sanctus unxit Spiritus,
 Per Angelos custodiat.

Amen.

✠ In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. ✠ Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Ad Benedictus, Antiphona. Reuersus est Angelus qui loquebatur in me, & suscitavit me, quasi virum, qui suscitatur a somno suo.

Oratio.

Deus, qui instabili providentia sanctos Angelos tuos ad nostram custodiam mittere dignaris: largire supplicibus tuis, & eorum semper protectione defendi, & aeterna societate gaudere. Per Dominum nostrum Iesum Christum.

Ad

Ad Tertiam, Antiphona. Laudemus Dóminum.

Capitulum. Ecce ego mitam ut supra. 445.

¶ breve. Stetit Angelus,

¶ Juxta aram templi. Stetit.

¶ Habens thuribulum aureum in manu sua. Juxta.

Glória Patri. Stetit. ¶ Ascendit fumus aromatum in conspectu Dómini. ¶ De manu Angeli.

Ad Sextam, Antiphona.

Angeli eorum.

Capitulum. Exod. 23. d

Nec contemnendum putes: qui non dimittet cum peccaveris, & ese nomen meum in illo.

¶ breve. Ascendit fumus aromatum, * In conspectu Dómini. Ascendit. ¶ De manu Angeli. In conspectu.

Glória Patri. Ascendit.

¶ In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

¶ Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nómini tuo.

Ad Nonam, Antiphona.

Laudáte Deum.

Capitulum. Exod. 23. c

Quod si audieris vocem ejus, & feceris ómnia que loquor, inimicus ero inimicis tuis, & affligam affligentes te. Præcedet- que te Angelus meus.

¶ breve. In conspectu Angelorum, * Psallam tibi Deus meus. In conspectu.

¶ Adorabo ad templum

sanctum tuum, & confitebor nómini tuo. Psallam tibi.

Glória Patri. In conspectu.

¶ Adorite Deum. ¶ Omnes Angeli ejus.

In secundis Vesperis, Antiphona. Angelis suis, cum

reliquis de Laudibus. 445.

Psalm. Dixit Dóminus, cum

reliquis de Dominica 333.

& loco ultimi, Psalmus. Confitebor tibi Domine in

toto corde meo, * quóniam audisti. 146.

Capitulum, Hymnus & ¶. ut supra in primis Vesperis 439.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sancti Angeli Custódes nostri, defendite nos in prælio, ut non pereámus in treméndo judicio.

Oratio ut supra.

DIE IV. OCTOBRIS.

In festo S. Francisci Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis. lxxij. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiám tuam beati Francisci méritis foetu novæ prolis amplificas: tribue nobis, ex ejus imitatione terrena despiciere, & celestium donorum semper participatióne gaudere. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno Lectiões de libro Sapientiæ. Iustus si morte præoccupatus, ut in

Com-

Communi Confessoris non Pontificis. lxxv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Franciscus, Assisi in

Umbria natus, patris exemplum secutus, a

prima etate mercatúram fecit. Qui quodam die pauperem, pro Christi amore flagrantem pecuniám, cum

præter consuetudinem repulisset, repente eo facto commotus, largè ei misericórdiam impertivit: & ex

eo die Deo promisit, se nemini umquam poscenti elemosynam negatúrum. Cum

verò post in gravem morbum incidisset, ex eo aliquando confirmatus, cepit

ardentius colere officia charitatis. Qua in exercitatióne tantum profecit, ut Evangelicæ perfectiõnis cupidus, quidquid haberet, pauperibus largiretur. Quod ferens iniquus pater, eum ad Assisínatem Episcopum duxit, ut

coram illo bonis cederet patèrnis: qui rejectis etiam

vestibus, patri concessit ómnia, illud subjungens, sibi

in pòsterum majorem facultatem fore dicendi: Pater

noster qui es in cælis.

¶ Honestum fecit illum Dóminus, & custodivit eum

ab inimicis, & a seductóribus tutavit illum: * Et edidit illi claritatem æternam.

¶ Justam deduxit Dóminus

per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Cum Evangelio audisset: Nolite possidere aurum, neque

argentum, neque pecuniám in zonis vestris, non peram in via, neque duas tunicas, neque calcemainta: sibi eam

regulam servandam proposuit. Itaque detractis calcibus, & una contentus tunica, cum

duodecim socios adhibuisset, Ordinem Minorum instituit. Quare Romam venit anno salutis millésimo

ducentésimo nono, ut sui Ordinis régula ab Apostólica Sede confirmaretur. Quem

cum accedentem ad se Summus Pontifex Innocentius

Tertius rejecisset: quod in somnis postea sibi ille, quem repulerat, collabentem Lateranensem Basilicam suis

humeris sustinere visus esset, conquisivum accessit

jussum: benignèque accipiens, omnem ejus institutorum rationem confirmavit. Franciscus igitur, dimissis in omnes orbis terræ

partes Fratres ad prædicandum Christi Evangelium, ipse cupiens sibi aliquam dari

marýrii occasiõnem, navigavit in Syriam: ubi a rege Soldano liberalissime tractatus, cum nihil proficeret, rediit in Italiám.

¶ Anavit cum Dóminus, &

Com-

& ornavit eum, stolam glorie induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. * Induit eum Dominus lorricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Multis igitur extructis suæ familiae domiciliis, se in solitudinem montis Alverni contulit: ubi quadraginta dierum, propter honorem sancti Michaelis Archangeli, jejunió inchoato, festo die Exaltationis sanctæ Crucis, ei Seraphim Crucifixi effigiem inter alas continens apparuit: qui eius & manibus & pedibus & lateri vestigia clavorum impressit: quæ sanctus Bonaventura, cum Alexandri Quarti Summi Pontificis predicationi interesset, narresse Pontificem à se visa esse, litteris commendavit. His insignibus summi in eum Christi amoris, maximam habebat omnium admirationem. Ac biennio post graviter ægrotans, delerri voluit in Ecclesiam sanctæ Mariæ Angolorum: ut ubi gratia spiritum à Deo acceperrat, ibi spiritum viæ redderet. Eo in loco Fratres ad pauperatam ac patientiam, & sanctæ Romane Ecclesiæ fidem servandam cohortatus, Psalmum illum pronuntians, Voce mea ad Dominum clamavi; in eo ver-

siculo, Me expellant iusti, donec retribuas mihi, efflavit animam, quarto Nonas Octobris. Quem miraculis clarum Gregorius Nonus Pontifex Maximus in Sanctorum numerum scripsit.

Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrederis in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. * Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio, Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vii. Cap. 11. d.

In illo tempore: Respondens Jesus dixit: Confiteor tibi Pater, Domine cæli & terræ, quia abscondisti hæc à sapientibus, & prudentibus, & revelasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Sermone 10. de Verbis Domini.

Venite ad me omnes, qui laboratis, Quare enim omnes laboramus: nisi quia sumus homines mortales, fragiles, infirmi, lutea vasa portantes, quæ faciunt invicem angustias? Sed si angustiantur vasa carnis, dilatentur spatia charitatis. Quid ergo dicit, Venite

ad

ad me omnes qui laboratis, nisi ut non laboretis: Denique promissio ejus in promptu est, quoniam laborantes vocavit, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur à nuptiis. * Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et. Gloria Patri. Et.

Lectio ix.

Quod est fastigium construendæ fabricæ, quam molimur? quò perventurum est cæcumen ædificii? Citò dico, usque ad conspectum Dei. Videtis quam excelsum est, quanta res est conspiciere Deum. Qui desiderat, & quod dico, & quod audit intelligit. Promittitur nobis conspectus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, videntem videre. Nam qui colunt falsos deos, facit illos vident; sed eos vident, qui oculos habent, & non vident. Nobis autem promittitur visio Dei viventis, & videtis.

Lectio viii.

Magnus esse vis? à minimo incipe. Cogitas magnam fabricam construere celsitudinis? de fundamento prius cogita humilitatis. Et quantum quisque vult & disponit superimponere molem ædificii, quantum erit majus ædificium, tanto altius fodit fundamentum. Et fabrica quidem cum construitur, in superna consistit; qui autem fodit fundamentum, ad ima deprimitur. Ergo & fabrica ante

celsitudinem humiliatur, & fastigium post humilitationem erigitur.

Sint lumbi vestri precincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur à nuptiis. * Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et. Gloria Patri. Et.

Lectio ix.

Quod est fastigium construendæ fabricæ, quam molimur? quò perventurum est cæcumen ædificii? Citò dico, usque ad conspectum Dei. Videtis quam excelsum est, quanta res est conspiciere Deum. Qui desiderat, & quod dico, & quod audit intelligit. Promittitur nobis conspectus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, videntem videre. Nam qui colunt falsos deos, facit illos vident; sed eos vident, qui oculos habent, & non vident. Nobis autem promittitur visio Dei viventis, & videtis.

Et Deum laudamus. 17. In secundis Vesperis fit Commemoratio SS. Placidi & Sociorum Martyrum.

DIE V. OCTOBRIS. Sanctorum Placidi & Sociorum Martyrum.

Antiphona. Isidorum est enim regnum cælorum, qui contemp-

tempserunt vitam mundi, & pervenerunt ad premia regni, & laverunt stolas suas in sanguine Agni. *Ps.* Lætāmini in Dōmīno. *Ps.* Lætāmini omnes recti corde.

Oratio.

DEus, qui nos concedis sanctorum martyrum tuorum Placidi & Sociorum ejus, natalitia colere, da nobis in aeterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per Dōmīnum nostrum.

Lectio iij.

Placidus Romæ, Terrulo patre in primis nobili natus, puer Deo oblatus, & sancto Benedicto traditus, tantum ejus disciplina & monastica vite instiruit profecit, ut inter precipuos illius discipulos numeretur. Ab eo in Siciliam missus, monasterium & Ecclesiam in honorem sancti Joānis Baptistæ prope Messanæ portum construxit, ubi cum Mōnachis admirabili sanctitate vixit.

Ejus visendi causa cum eō venissent Eutychius & Victorinus illius fratres, & Flavia virgo soror, eodem tempore illuc appulit immānis quidam pirata, Manūcha nōmine, qui capto monasterio, cum Placido & ceteros nullo modo adducere potuisset ut Christum negā-

rent, ipsum fratresque illius ac sororem crudeliter necari jussit. Cum quibus etiam Donatus, Firmianus Diaconus, Faustus, alique triginta Mōnachi, martyrii agōnem feliciter consummarunt tertio Nonas Octobris, anno salutis quingentesimo trigésimo nono.

Te Deum laudamus. 17.

DIE VI. OCTOBRIIS.

In festo S. Brunonis Confessoris. Duplex.

Omnia dicuntur de Communi Confessoris non Pontificis, lxij, præter sequentia.

Oratio.

Sancti Brunonis Confessoris tui, quæsumus Dōmine, intercessionibus adjuvener: ut qui maiestatem tuam graviter delinquendo offendimus, ejus meritis & precibus nostrorum delictorum veniam consequamur. Per Dōmīnum.

In primo Nocturno Lectio-nes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Bruno Carthusianæ Religionis instirutor, Colonia Agrippinæ natus est. Ab ipsis incunabulis specimen future sanctitatis præferens, morum gravitate, puerilia illius ætatis, divina favente gratia, declinans, adeo excelluit, ut jam inde Monachorum pater, vitæque ana-

anachoreticæ futuris instirator agnosceretur. A parentibus, genere ac virtute claris, Lutetiam Parisiorum missus, tantum ibi in Philoſophiæ ac Theologiæ studiis profecit, ut Doctōris ac Magistri munus in utraq; facultate sit adeptus: nec multo post, ob egregias ipsius virtutes, Ecclesiæ Rhemensis Canonicate potius.

Ps. Honestum fecit illum Dōmīnus, & custodivit eum ab inimicis, & a seductōribus tuavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. *Ps.* Justum deduxit Dōmīnus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Elapsis aliquot annis cum sex aliis familiaribus mundo renūtiatis, sanctum Hugōnem Episcopum Gratianopolitanum adiit. Qui causa eorum adventus cognita, eosdemque intelligens esse, quos eadem nocte veluti septem stellas ad suos pedes corrūentes in somnis viderat: montes suæ Diocesis asperrimos, quos Carthusianos appellant, illis concessit. Illic Bruno cum sociis, ipso Hugōne comitante, secedens, cum per aliquot annos eremiticam vitam egisset, ab Urbano Secundo, qui ejusdem Brunonis discipulus fuerat, Romanam accessit. Ejus con-

silis ac doctrina Pontifex, in tot illis Ecclesiæ calamitatibus, per aliquot annos usus est: donec Bruno, recusato Rhegiensi Archiepiscopatu, discedendi facultatem obtinuit. *Ps.* Amavit eum Dōmīnus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi corothavit eum. *Ps.* Induit eum Dōmīnus lorica fidei, & ornavit eum. Et.

Lectio vi.

Igitur solitudinis amore iterum quandam apud Squillam in Calabria finibus perit. Quo in loco, cum ipsum orantem Rogērius Comes Calabriae inter venandum, latrantibus ad illius speluncam canibus, reperisset, sanctitate viri permotus, illum ac socios fovēre, & colere impense cepit. Nec liberalitas sine premio fuit. Cum enim idem Rogērius Capuam obsideret, cuiusdam Sērgius quidam excubiarius magister prodere statuisset, Bruno adhuc in dicta eremo vivens, in somnis illi omnia apertis, ab imminenti periculo Comitem liberavit. Tandem virtutibus ac meritis plenus, nec sanctitate minus quam doctrinæ fama clarus, obdormivit in Dōmīno, sepultusque est in monasterio sancti Stēphani ab ipso Ro-

gerio constructo, ubi hactenus honorifice colitur.
 * Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrede in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. * Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Quia te vidi. Gloria Patri. Quia te vidi.

Intertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium Sint lumbi vestri, de Communi Confessoris non Pontificis. lxxxij.

In secundis Vesperis fit Commemoratio de sequenti.
DIE VII. OCTOBRI.
 Sancti Marci Papæ & Confessoris.

Antiph. Sacerdos & Pontifex, & virtutum opifex, pastor bone in populo, ora pro nobis Dominum. * Amavit eum Dominus, & ornavit eum. * Stulam gloriæ induit eum.

Oratio.

Exaudi Domine preces nostras, & interveniente beato Marco Confessore tuo atque Pontifice, indulgentiam nobis tribue placatus & pacem. Per Dominum.

Et fit Commemoratio sanctorum Martyrum Sergii, Bacchi, Marcelli, & Apulei, Antiph. Istorum est enim regnum cælorum, qui con-

tempserunt vitam mundi, & pervenerunt ad premia regni, & laverunt stolas suas in sanguine Agni. * Letamini in Domino, & exultate justi. * Et gloriamini omnes recti corde.

Oratio.

Sanctorum martyrum tuorum nos, Domine, Sergii, Bacchi, Marcelli, & Apulei, beata merita prosequantur, & tuo semper faciant amore ferventes. Per Dominum.

LECTIO III.

MArcus Romanus, Constantino magno Imperatore Pontifex, instituit, ut Episcopus Ostiensis, à quo Romanus Pontifex consecratur, pallio uteretur. Duas Romæ Basilicas edificavit, alteram in Urbe, alteram via Ardeatina: quas Constantinus auctas, magnis muneribus ornavit. Vixit in Pontificatu menses octo, sepultusque est in cœmeterio Balbinæ. Te Deum laudamus. 17.

In Laudibus fit Commem. SS. Sergii, & c. Martyrum: Antiphona. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nocte timere: multis passibus meliores estis vos. * Exultabunt sancti in gloria. * Exultabunt in cubilibus suis.

Oratio. Sanctorum martyrum tuorum, ut supra. 452. DIE

DIE VIII. OCTOBRI.

In festo S. Birgittæ Viduæ. Duplex.

Omnia de Communi Sanctarum nec Virginum nec Martyrum, ex, præter ea, quæ hic habentur.

Oratio.

Domine Deus noster, qui beatæ Birgittæ per Filium tuum unigenitum secreta cælestia revelasti: ipsius pia intercessione da nobis famulis tuis, in revelatione sempiternæ gloriæ tuæ gaudere letantes. Per eundem Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectio-nes de Scriptura occurrente. In secundo Nocturno.

LECTIO IV.

Birgitta in Suevia illis-tribus & piis parentibus orta, sanctissime vixit. Cum adhuc in utero gestaretur, à naufragio propter eam mater erepta est. Decennis post auditum de passione Domini sermonem, sequenti nocte Jesum in cruce recentis sanguine perfusum vidit, & de eadem passione secum loquentem: quo ex tempore in ejusdem meditatione ita afficiebatur, ut de ea sine lacrymis cogitare deinceps nunquam posset.

* Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: * Et deditur te mirabiliter dextera tua. * Specie tua,

& pulchritudine tua intende, prospere procede, & regna. Et.

LECTIO V.

Ulsoni Nericie Principi in matrimonium tradita, virum ipsam ad pietatis officia, tum optimis exemplis, tum efficacibus verbis adhortata est. In filiorum educatione piissima. Pauperibus, & maxime infirmis, domo ad id muneris dicata, inserviebat quam diligentissime, illorum pedes solita lavare, & osculari. Cum autem una cum viro suo rediret Compostella, ubi sancti Jacobi Apostoli sepulchrum visitaverant, & Archæbiti Ulfo graviter egrotaret, sanctus Dionysius Birgittæ noctu apparuit, & de mariti salute, aliisque de rebus, quæ futuræ erant, præmonuit.

* Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. * Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

LECTIO VI.

Viro Cisterciensis monacho facto, & paulo post defuncto, Birgitta, audita Christi voce in somnis, arcitiorem vitæ formam esse aggressa. Cum deinde arcana multa fuissent divinitus revelata. Monasterium Vastanense sub régula sancti Salvatoris, ab ipso Domino accip-

cepta, instituit. Romam Dei jussu venit, ubi plurimos ad amorem divinum vehementer accendit. Inde Jerosolymam perit, & iterum Romam: qua ex peregrinatione cum in febrem incidisset, gravibus pro annum integrum afflictata morbis, cum multa meritis, prænuntiata mortis die, migravit in caelum. Corpus ejus ad Vastanense monasterium translatum est: & miraculis illustrem Bonifacius Nonus in Sanctorum numerum retulit.

R. Fallax gratia, & vana est pulchritudo. **V.** Mulier timens Deum, ipsa laudabitur.

V. Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eam in portis opera ejus. **Mulier. Gloria Patri. Mulier.**

In tertio Nocturno, Homilia sancti Gregorii Papa in Evangelium simile est regnum caelorum thesauro, de Communi Sanctorum non Virginum. cxvj.

In secundis Vesperis Commemoratio de sequenti.

DE IX. OCTOBIS.
In festo SS. martyrum Dionysii, Rustici, & Eleutherii. Semiduplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, xxxvj. prater sequentia.

Oratio.

DEus, qui hodierna die beatum Dionysium Martyrem tuum atque Pon-

tificem virtute constantiae in passione roborasti, quique illi ad praedicandum Gentibus gloriam tuam Rusticum, & Eleutherium sociare dignatus es: tribue nobis quaesumus, eorum imitatione, pro amore tuo prospera mundi despiciere, & nulla ejus adversa formidare. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectio- nes de Scriptura occurrentes.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Dionysius Atheniensis, unus ex Aroepagitis iudicibus, vir fuit omni doctrinae genere instructus. Qui cum adhuc in Gentilitatis errore versaretur, eo die quo Christus Dominus cruci affixus est, soleni praefer naturam defecisse animadvertens, exclamasse traditur: Aut Deus naturae patitur, aut mundi machina dissolvetur. Sed cum Paulus Apostolus veniens Athenas, & in Aroepagum ductus, rationem reddidisset ejus doctrinae, quam praedicabat, affirmans Christum Dominum resurrexisse, & mortuos omnes in vitam redituros esse: cum illi multi, tum ipse Dionysius in Christum credidit.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes praecipis tuis, ut in-

ve-

venirentur illasi in aquis validis: Terra apparuit arida, & in mari Rubro via sine impedimento. Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquae, & torrens inundaverunt. Terra.

Lectio v.

ITaque & baptizatus est ab Apostolo, & Atheniensium Ecclesiae praefectus. Qui cum postea Romam venisset, a Clemente Pontifice missus est in Galliam praedicandi Evangelii causa. Quem Lutetiam usque Parisiorum Rusticus presbyter, & Eleutherius Diaconus prosequuti sunt: ubi a Fescennio Praefecto, quod multos ad Christianam religionem convertisset, ipse cum sociis virgis caesus est: cumque in praedicatione Christianae fidei constantissime perseveraret, in cruciatulum subiecto igne injicitur, multisque praeterea suppliciis una cum sociis cruciatur.

R. Verbera carnicum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: Ut heredes fierent in domo Domini. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut heredes.

Lectio vi.

Sed ea tormentorum genera omnibus forti, ac libenti animo perferentibus, Dionysius annua agens su-

pra centesimum, cum reliquis securi percussit septimo Idus Octobris. De quo illud memoriae prodium est, abscissum suum caput susculisse, & progressum ad duo millia passuum in manibus gestasse. Libros scriptis admirabilibus, ac plane caelestes, de divinis nominibus, de caelesti & Ecclesiastica hierarchia, de mystica Theologia, & alios quosdam.

R. Tanquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum: Quoniam donum & pax est electis Dei. Qui confidunt in illum, intelligunt veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi, Quoniam donum. **Gloria Patri. Quoniam.**

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Attendite a fermento Pharisaeorum, quod est hypocrisis. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

Lib. 4. in Lucam, cap. 52.

DE hoc fermento Apostolus praecipit: Itaque epulemur, non in fermento veteri, neque in fer-

fermento malitiæ & nequitie, sed in azymis sinceritatis, & veritatis. Nam sicut modicum fermentum totam farinam, cui inicitur, massam corrumpit, universamque mox conspersionem suo sapore commaculat: sic nimirum simulatio, cuius semel animum imbuet, tota virtutum sinceritate & veritate fraudabit. Est ergo sensus: Attendite ne emulemini simulators, quia veniet profectio tempus, in quo & vestra virtus omnibus, & eorum reveletur hypocrisis.

Be. Propter testamentum Domini, & leges paternas, sancti Dei persistent in amore fraternitatis:

Ps. Quia unus fuit semper spiritus in eis, & una fides. *V.* Ecce quam bonum & quam jucundum habitare fratres in unum. Quia unus. *Lectio viii.*

Verum quod sequitur: Quoniam quæ in tenebris dixisti, in lumine dicentur: non solum in futuro, quando cuncta cordium abscondita preferentur ad lucem, sed & in presenti tempore potest congruenter accipi: quoniam quæ inter tenebras quondam pressurarum, carcerumque umbras, vel locuti vel passi sunt Apostoli: nunc clarificata per

orbem Ecclesiæ, lectis eorum actibus publice prædicantur. Ne terreamini ab his qui occidunt corpus. Si persecutores Sanctorum, occisis corporibus non habeat amplius quid contra illos agant: ergo supervacua sunt insania, qui mortua Martyrum membra feris avibusque discerpenda projiciunt cum nequaquam omnipotentis Dei, quin ea resuscitando vivificet, obsistere possint.

Be. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis, Mercedem laboris ego reddam vobis. *V.* Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercedem. *Gloria Patri. Mercedem.*

Lectio ix.

Duo autem sunt genera persecutorum: unum palam sevientium, alterum fide fraudalenterque blandientium. Contra utrumque nos munire atque insistere volens Salvator, & supra ab hypocrisis Pharisæorum attendere, & hic à carnificum cæde præcipit non timere: quia videlicet post mortem, nec horum crudelitas, nec illorum valeat simulatio durare. Nonne quinque passeres veniunt dipondio? Si minutissima, inquit, animalia, & quæ quolibet per aera feruntur volatilia, Deus oblivisci non potest: vos qui

qui ad imaginem facti estis Creatoris, non debetis terri ab his qui occidunt corpus: quia qui irrationabilia animalia gubernat, rationalia curare non desinit. *Te Deum laudamus. 17.*

Vesperæ de sequenti sine ulla Commemoratione in Hispania.

DIE X. OCTOBRIS.
In Festo sancti Francisci Borgiæ Confessoris.

Duplex ij. Classis in Hispania.

Omnia de Comuni Confessoris non Pontificis, lxxij. præter sequentia, & in Hymno Iste Confessor, mutatur tertius Versus.

Oratio.

Domine Jesu Christe, vere humilitatis & exemplar, & præmium: quæsumus, ut sicut beatum Franciscum in terreni honoris contemptu imitatorum tui gloriosum effectisti, ita nos ejusdem imitationis, & gloriæ tribuas esse consortes. Qui vivis.

In primo Nocturno Lectiões de eodem Comuni secundo loco, Beatus vir.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Franciscus Gandiæ Dux quartus, Joanne Borgiæ, & Joanna Aragonia, Ferdinandi Catholici nepote genitus, post pueri

Parisi Autumnalia.

lem ætatem inter domesticos mira innocentia & pietate transactam, in aula primum Caroli Quinti Cesaris, mox in Catalunia administratione admirabilior fuit Christianæ virtutis & vite austerioris exemplis. Ad Granatense sepulchrum Isabellam Imperatricem cum dedisset, in eius vultu, fœde commutato, mortalium omnium caducitatem relegens, voto se adstrinxit rebus omnibus, cum primum liceret, abjectis, regum Regi unice inserviendi. Inde tantum virtutis incrementum fecit, ut inter negotiorum turbas religiosæ perfectionis simulaminem imaginem referens, Miraculum principum appellaretur.

Be. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductōribus tutavit illum: *Et dedit illi claritatem æternam. V.* Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Mortua Fæconora de Castro conjugæ, ingressus est Societatem Iesu, ut in ea latere securus, & præcladeret diuitiibus aditum, interposita voti religione: dignus, quem & viri principes complures in amplectendo severiori instituto fuerint secuti, & Caro-

V.

l. s.

lus Quintus ipse in abdicando Imperio hortatorem sibi, aut ducem extitisse non diffiteretur. In eo arcitoris vitæ studio Franciscus jejuniis, catenis ferreis, æsperrimo cilicio, cruentis, longisque verberationibus, somno brevissimo, corpus ad extremam usque maciem redégit; nullis præterea parcens laboribus ad sui victoriam, & ad salutem animarum. Tot itaque instructus virtutibus, à sancto Ignatio primùm Generalis Commissarius in Hispaniis, nec multo post Præpositus Generalis Tertius à Societate universa, licet invitus, eligitur. Quo in munere Principibus, ac Summis Pontificibus prædicatione, ac morum sanctitate apprime charus, præter complura vel condita, vel aucta ubique domicilia, Socios in regnum Poloniæ, in insulas Oceani, in Mexicaniam, & Peruanam provincias invexit: missis quoque in alias regiones Apostolicis viris, qui prædicatione, sudoribus, sanguine, fidem Catholicam Romanam propagarunt.

Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: Et ad portas paradisi coronavit eum. Induit eum Dominus loriceam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

DE se ita demisse sentiebat, ut peccatoris nomen sibi proprium faceret: Romaniam purpuram à Summis Pontificibus septies oblâtam, invita humilitatis constantia recusavit. Verre sordes, emendicare vicium ostiatim, ægris ministrare in Nosocomiis, mundi ac sui contemptor, in deliciis habuit. Singulis diebus multas continenter horas, frequenter octio, quandoque decem, dabat cælestium contemplationi. Centies quotidie de genu Deum adorabat. Numquam à sacrificando abstinuit: prodebatque sese divinus, quo astutabat ardor, ejus vultu sacram Hôstiam offerentis, aut concionantis interdum radiante. Sanctissimum Christi Corpus in Eucharistia latens, ubi asserveretur instinctu cælesti sentiebat. Cardinali Alexandrino, ad conjungendos contra Turcam Christianos principes, legato comes additus à beato Pio Quinto arduum iter, fractis jam penè viribus, suscepit ex obedientia: in qua & vitæ cursum Romæ, ut optaret, feliciter consummavit, anno ætatis suæ sexagesimo secundo, salutis verò millesimo quingentesimo septuagesimo secundo. A sancta Teresia, quæ

ejus

In primo Nocturno Lectio-nes de Scriptura occurrentes.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EDUARDUS cognomento Confessor, nepos sancti Eduardi regis & Martyris, Anglo-Saxonum Regum ultimus (quem futurum Regem Brithualdo vitio sanctissimo in mentis excessu Dominus demonstravit) decennis à Danis Angliam vastantibus quaesitus ad necem, exulare cogitur apud avunculum Normannie Ducem: ubi in mediis vitiorum illecebris talem se exhibuit integritate vitæ, morumque innocentia, ut omnibus admirationi esset. Eluxit in eo vel tum mira pietas in Deum, ac res divinas, fuitque ingenio mitissimo, atque ab omni dominandi cupiditate alieno: cuius æ vox fertur, Malle se regno carere, quod sine cæde & sanguine obtineri non possit.

Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: Et dedit illi claritatem æternam. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

EXTINCTIS mox tyrannis, qui fratribus suis vitam, & regnum eriperant, revoca-

ejus utebatur consiliis, Vir sanctus, à Gregorio Decimotertio, Fideiis administer appellatus, demum à Clemente Decimo pluribus, magnifice clarus miraculis, in Sanctorum numerum adscriptus. Iste homo perfectè omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingerere in requiem meam: Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. Iste est, qui contempnit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Quia te vidi. Gloria Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Lectiones de Homilia S. Hieronymi Presbyteri in Evangelium. Ecce nos reliquimus omnia: in Communi Abbatum. lxxxix.

DIE XIII. OCTOBRIS. In festo S. Eduardi Regis Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxix, præter sequentia.

In Hymno Iste Confessor mutatur tertius Versus.

Oratio.

DEUS qui beatum regem Eduardum Confessorem tuum æternitatis gloria coronasti: fac nos, quasumus, ita eum venerari in terris, ut eum co regnare possimus in cælis. Per Dominum.

catur in patriam, ubi summis omnium voris & gratulatione regno potitus, ad hostilium irarum delenda vestigia totum se convertit, a sacris cõrtus ac Divorum templis: quorum alia a fundamentis erexit, alia refecit, auxilque redditis ac privilegiis, in eam curam potissimum intentus, ut reforesceret collapsa Religio. Ab aula proceribus compulsam ad nuptias, consens est assertio scriptorum, cum virgine sponsa virginitatem in matrimonio servasse. Tantus in eo fuit in Christum amor, & fides, ut illum aliquando inter Missarum solennia videre meruerit blando vultu, & divina luce fulgentem. Ob profusam charitatem, orphanorum & eoenorum pater passim dicebatur: nunquam laetior, quam cum regios thesauros exhausisset in pauperes.

R. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam glorie induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus loriceam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Prophetie dono illustris, de Anglie futuro statu multa calitis prævicit: & illud in primis memorabile, quod Suveyni Danorum regis in mare demersi mortem,

dum Angliam invadendi animo classem conscenderet, eodem quo accidit momento, divinitus intellexit. Joannem Evangelistam mirifice coluit: nihil cuiquam quod ejus nomine perceret, negare solitus. Cui olim sub læcera veste suo nomine stipem roganti, cum nummi deessent, detractum ex digito annulum porrexit, quem Divus non ita multo post Eduardo remisit, una cum nuntio securitæ mortis. Quare Rex, indictis pro se precibus, ipso ab Evangelista predicto die, passim obiit, Nonis videlicet Januarii, anno salutis millesimo sexagesimo sexto: quem sequenti sæculo, Alexander Tertius, Pontifex Maximus miraculis clarum, Sanctorum fassis adscripsit. At ejus memoriam Innocentius Undecimus officio publico per universam Ecclesiam eo die celebrari præcepit, quo annis ab obitu sex & triginta translatum ejus corpus incorruptum, & suavem spirans odorem, repertum est.

R. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingressere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad

ce-

caelestia regna. Quia te vidi

Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium sicut in lumbi vestri præcincti, ut in Communi Confessoris non Pontificis. lxxij.

In secundis Vespers a Capitulo de sequenti cum Commemoratione S. Eduardi.

DIE XIV. OCTOBRIS.

In festo S. Callisti Papæ &

Martyris. sicut in

Semiduplex. sicut in

Omnia de Communi unius Martyris, xxij. præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui nos conspicias ex nostra infirmitate deficere, ad amorem tuum nos misericorditer per Sanctorum tuorum exempla restaura. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectioes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Callistus Romanus præfuit Ecclesie Antonino Heliogabalo Imperatore. Constituit Quatuor anni Tempora: quibus jejanium ex Apostolica traditione acceptum ab omnibus servaretur. Edificavit Basilicam sancte Marie trans Tiberim: & in via Appia veteris coemeterium ampliavit, in quo multi sancti Sacerdotes & Marty-

res sepulti sunt: quod ab eo Callisti coemeterium appellatur. Sedit annos quinque, mensem unum, dies duodecim. Ordinationibus quinque mense Decembri creavit Presbyteros sexdecim, Diaconos quatuor, Episcopos octo. Martyrio coronatus sub Alexandro Imperatore, illius est in coemeterium Calepodii via Aurelia, tertio ab Urbe lapide, pridie Idus Octobris.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Sermo sancti Augustini

Episcopi.

Sermone 44. de Sanctis.

Lectio v.

Triumphalis beati martyris Callisti dies hodie nobis anniversaria celebritate recurrit: cuius glorificationi sicut congratulæ Ecclesie, sic ejus propitius sequenda vestigia. Si enim compatimur, & congratulæmur. In ejus glorioso agone duo nobis præcipue consideranda sunt: indurata videlicet tortoris sævitia, & martyris invicta patientia. Sævitia tortoris, ut eam detestemur;

V 3

amur;

aur: **P**atiëntia Märtyris, ut eam imitètur. Audi Psalmistam aduersus malitiam incipientem: Noli emulâri in malignâibus: quôniam tamquam fornex velociter arescent. Quod autem aduersus malignantes patiëntia exhibenda sit, audi Apóstolum suadentem: Patiëntia vobis necessaria est, ut reportetis promissiones.

R. Desiderium animæ eius tribuisti ei Dómine. **V.** Et voluntate labiõrum eius non fraudasti eum. **R.** Quôniam præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vi.

Coronata itaque est beati Märtyris patiëntia, mancipata est æternis cruciatibus tortoris incorrècta malitia. Hoc attendens in agone suo gloriosus Christi athlèta, non exhorruit carcerem. Ad imitationem capitis sui tolerauit probra, sustinuit irrisiones, flagella non timuit: & quot ante mortem pro Christo pèrultit supplicia, tot ei de se obtulit sacrificia. Quod enim propinante Apóstolo biberat, altè retinèbat: Quia non sunt condigne passionem huius tẽporis ad futuram gloriã, quæ revelã-

bitur in nobis. Et quia momentaneum hoc & leve nostræ tribulationis, ætèrnum gloriæ pondus operatur in calice. Huius promissionis amore à terrenis suspensus, & præparata supèrnæ suauitatis dulcedine, ineffabiliter affectus, dicebat eum Psalmista: Quid mihi est in cælo, & à te quid volui super terram? Defecit carò mea, & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætèrnum.

R. Stola iucunditatis induit eum Dóminus. **V.** Et coronam pulchritudinis posuit super caput eius. **R.** Cibavit illum Dóminus pane vite, & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potauit illum. Et coronam. **G**loria Patri. Et.

In tertiò Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10. c.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Nihil est opertum, quod non reuelabitur: & occultum, quod non sciètur. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. can. 10. post mediũm.

Dominus diem iudicii ostendit, quæ abstrusam voluntatis nostræ conscientiam proder: &

ea,

ea, quæ nunc occulta existimantur, luce cognitionis publicè deteget. Igitur non minas, non consilia, non potestates insecantium monent esse metuendas: quia dies iudicii nulla hæc fuisse atque inania reuelabit. Et quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: & quod in aure auditis, prædicare super tecta. Non legimus Dóminum solum fuisse noctibus sermocinari, & doctrinam in tenebris tradidisse: sed quia omnis sermo ejus, carnalibus tenebræ sunt, & verbum ejus infidelibus nox est.

R. Coróna áurea super caput ejus, **V.** Expressa signo sanctitatis, gloriã honoris, & opus fortitudinis. **R.** Quôniã præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio viii.

Itaque id, quod à se dictum est, cum libertate fidei & confessionis vult esse loquendum. Idcirco quæ in tenebris dicta sunt, prædicari iussit in lumine: ut quæ secrèto aurium commissa sunt, super tecta, id est, excèlso loquentium præconio audiãtur. Constantè enim Dei ingèrenda cognitio est, & profundum doctrinæ Evangelicæ secrètum in lumine prædica-

tionis Apóstolicæ revelandum, non timèntes eos, quibus cum sit licentia in corpore, tamen in animam jus nullum est: sed timèntes potius Deum, cui perdendæ in gehènnâ & animæ & corporis sit potestas.

R. Hic est verè martyr, qui pro Christi nómine sanguinem suum fudit: **V.** Qui minas iudicium non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriã quaesivit, sed ad cælestia regna pervenit. **V.** Justum deduxit Dóminus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Qui minas. **G**loria Patri. Qui minas.

Lectio ix.

Nolite timere eos qui occidunt corpus. Nullus igitur corporum nostròrum casus est: perimecèndus, & neque ullus interimendæ carnis admittendus est dolor: quando pro naturæ suæ atque originis conditione resoluta, in substantiam spirituales animæ refundantur. Et quia doctrinis talibus confirmatos, oportet liberam confitendi Dei habere constantiam: etiã conditionem, qua teneremur, adjecit: negaturum se eum Patri in cælis, qui se hominibus in terra negasset: cum porrò qui confessus coram hominibus se fuisset, & à se in cælis confitendum: qualesque nos nó-

V 4 mi-

minis sui testes hominibus fuissent, tali nos apud Deum Patrem testimonio ejus usuros.

Te Deum laudamus. 17.

Vesperæ de S. Teresía, cum Commemoratione S. Callisti Papæ & martyris.

DIE XV. OCTOBRIS.
In festo S. Teresie Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum, xc. exceptis his, quæ hic propria ponuntur.

Ad Vesperas, Capitulum.

1. Cor. 10. d.

Fratres, Qui gloriatur, in Domino gloriatur, Non enim qui seipsum commendat, ille probatus est, sed quem Deus commendat.

Hymnus.

Regis superni nuntia
Domum paternam descripsit.

Terris Teresía barbaris
Christum dactila, aut sanguinem:

Sed te manet suavior
Mors, poena poscit dulcior;
Divini amoris cuspidem
In vulnus icta concides.

O Charitatis victima!
Tu corda nostra concrema,
Tibique gentes creditas
Avernî ab igne libera.

Sit laus Patri cum Filio,
Et Spiritu Paraclito,
Tibique sancta Trinitas,
Nunc, & per omne sæculum.
Amen.

V. Spécie tua, & pulchritudine tua. **R.** Intende, prospere procede, & regna.

Ad Magnificat, Antiphona.
Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum.

Oratio.
Exaudi nos Deus salutâris noster: ut sicut de beate Teresie Virginis tuæ festivitâte gaudemus, ita celestis ejus doctrinæ pabulo nutriamur, & pie devotionis erudiâmur affectu. Per Dominum nostrum.

Pro Commemor. S. Callisti Papæ & martyris, Antiphona. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. **V.** Justus ut palma florebit. **R.** Sicut cedrus Libani multiplicabitur. **Oratio.** Deus, qui nos conspicis, ut supra. **461.**
Ad Matutinum, Invitator. Regem Virginum Dominum, * Venite adoramus. **Psalmus.** Venite, exultemus. 2.

Hymnus.
Hæc est dies, qua candeide

Instar columbæ, Caelum:
Ad sacra templa spiritus
Se transtulit Teresie,

ponisque voces audit:
Veni soror de vertice
Carmeli ad Agni nuptias:
Veni ad coronam gloriæ.

T e

Te sponse Jesu Virginum, Beati adorent Ordines,
Et nuptiali canticio
Laudent per omne sæculum.
Amen.

Antiphonæ, Psalmi, v. & R. Nocturnorum de Communi Virginum. xciv.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrunt.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Teresia virgo nata est Abulæ in Hispania, parentibus tum genere, tum pietate præclaris. Ab iis divini timoris lacte educata, admirandum futuræ sanctitatis in tenerrima adhuc ætate specimen dedit. Nam cum sanctorum Martyrum acta perlegeret, adeo in ejus meditatione sancti Spiritus ignis exarsit, ut domo aufugiens in Africam trajiceret, ubi vitam pro gloria Jesu Christi, & animarum salutè profunderet. A patre revocata, ardens martyrii desiderium eleemosynis, aliisque piis operibus compensavit, jugibus lacrymis deplorans optimam sibi sortem fuisse præceptam. Mortua matre, cum à beatissima Virgine peteret, ut se matrem esse monstraret, pii voti compos effecta est: semper perinde ac filia patrocinio Deiparæ perfuens. Vigessimum ætatis

annis annuæ ætatis, ad Montias sanctæ Maræ de Monte Carmelo se contulit: ubi per duodeviginti annos gravissimis morbis, & variis tentationibus vexata, constantissimè meruit in castris Christianæ poenitentis, nullo refecta pabulo caelestium eorum consolationum, quibus solet etiam in terris sanctitas abundare.

Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Spécie tua, & pulchritudine tua intende, prospere procede, & regna. Et deducet.

Lectio v.

Angelicis ditata virtutibus, non modò propriam, sed publicam etiam salutem sollicita charitate curavit. Quare severiorem veterum Carmelitarum regulam, Deo afflante, & Pio Quarto approbante, primum mulieribus, deinde viris observandam proposuit. Effloruit in eo consilio omnipotens miserentis Domini benedictio: nam duo supra triginta Monasteria inops virgo pœcavit ædificare, omnibus humanis deservita auxiliis, quinimò adversantibus plerumque sæculi Principibus. Infidelium & hereticorum tenebras perpetuis deflavit lacrymis, atque ad placandam divine

V s ul

ultionis iram voluntarios proprii corporis cruciatus Deo pro eorum salute dicat. Tanto autem divini amoris incendio cor ejus conflagravit, ut merito videri Angelum ignito jaculo sibi præcordia transverberantem, & audierit Christum data dextera dicentem sibi: Demceps ut vera sponsa meum votum emisit, efficiendi semper quicquid perfectum esse intelligeret. Multa cælestis sapientiæ documenta conscripsit, quibus fidei lumines ad supernæ patriæ desiderium maxime excitantur.

2. Dilexisti justiciam, & odisti iniquitatem: Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justiciam. Propterea.

Lectio vi.

Cum autem assidua ederet exempla virtutum, tam anxio castigandi corporis desiderio assuebat, ut quamvis secus suaderent morbi, quibus afflictabatur, corpus ciliis, catenis, urticarum manipulis, aliisque asperimis flagellis sæpe cruciaret, & aliquando inter spinas volutaret, sic Deum alloqui solita: Domine aut pati, aut mori; se semper miserissima morte perirentem

existans, quandiu à cælesti æternæ vitæ fonte abesset. Prophetæ dono excellit, eamque divinis charismatibus tam liberaliter locupletabatur Dominus, ut sæpius exclamans peteret, benevolentis in se divinis modum imponi, nec tam celeri oblivione culpæ suarum memoriam aboleri. Intolerabili igitur divini amoris incendio potius, quam vi morbi, Albe cum decumberet, prænuntiatio suæ mortis die, Ecclesiasticis Sacramentis munita, alumnos ad pacem, charitatem, & regularem observantiam adhortata, sub cotinua specie purissimam animam Deo reddidit, annos nata sexaginta septem, anno millésimo quingentesimo octogésimo secundo, Idibus Octobris, juxta Kalendarium Romani emendationem. Ei morienti adesse visus est inter Angelorum ægmina Christus Jesus: & arbor arida cellæ proxima statim effloruit. Ejus corpus usque ad hanc diem incorruptum, odorato liquore circumfusum pia veneratione colitur. Miraculis claruit ante & post obitum, eamque Gregorius Decimus quintus in Sanctarum numerum reulit.

2. Afferentur Regi virgines post eam, proxime ejus. Afferentur tibi in lætitia & exultatione.

exultatione. Specie tua & pulchritudine tua intende, prospere procede, & regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vii. Cap. 25.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum cælorum decem virginibus, quæ accipientes lâmpades suas, exierunt obviam sponso & sponsæ. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Pape.

Homilia 12. in Evangelia.

Sapere vos, fratres charissimi, admoneo prava opera fugere, mundi hujus inquinamenta devitare: sed hodierna sancti Evangelii lectione compellor dicere, ut & bona que agitis, cum magna cautela teneatis: ne per hoc quod à vobis rectum peritur, favor aut gratia humana requiratur: ne appetitus laudis subrepat, & quod foris ostenditur, intus à mercede vacuetur. Ecce enim Redemptoris voce decem virgines, & omnes dicuntur virgines, & tamen intra beatitudinis janam non omnes sunt receptæ, quia earum quedam, dum de virginitate sua gloriam fo-

ris experunt, in vasis suis oleum habere noluerunt.

2. Hæc est virgo sapientis, quam Dominus vigiliantem invenit, quæ accepit lâmpadibus sumpsit secum oleum: Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias. 3. Media nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Et.

Lectio viii.

Sed prius querendum nobis est, quid sit regnum cælorum, aut cur decem virginibus comparatur, quæ etiam virgines prudentes & fatuæ dicantur. Dum enim cælorum regnum constat, quia reproborum nullus ingreditur, etiam fatuis virginibus cur simile esse prohibetur? Sed sciendum nobis est, quod sæpe in sacro eloquio regnum cælorum presentis temporis Ecclesia dicitur. De quo alio in loco Dominus dicit: Mittet Filius hominis Angelos suos, & colligent de regno ejus omnia scândala. Neque enim in illo regno beatitudinis, in quo pax summa est, inveniri scândala poterunt, quæ colligantur.

2. Media nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei.

3. Prudentes virgines apertæ vestras lâmpades. Ecce gloria Patri. Ecce.